

give vedkommende Forening Navn af Kreditforening. Det kan dog ikke nægtes, at naar man stifter en Kreditforening udelukkende paa Husmandsejendomme, saa have vi en saadan Forening, hvor Panterne ere af ekstraordinær Natur, og det samme var Tilfældet, da man gif til den nyjydske Købstadkreditforening, efter at Erfaringerne sørgeligt havde lært en, at Laan i Købstadejendomme ganske vist vare af særlig Væbsaffenhed. Endelig have vi senere haft Kreditforeninger med Udlaan i Bygningsejendomme paa Landet — atter et ekstraordinært Forhold. Hvad det kommer an paa her, er virkelig, at Navnet, om det end indeholder Betegnelsen Kreditforening, dog angiver, hvad Foreningen gaar ud paa, og det gør det, naar Navnet bliver: Kreditforening for industrielle Ejendomme. Saa kan ingen tage fejl af, hvad Virksomhed Foreningen vil drive, nemlig: Udlaan i industrielle Ejendomme, og dermed synes jeg ogsaa, at der er gjort alt, hvad der i saa Henseende kan forlanges. Hvis man vil gaa videre og betage Foreningen Navn af Kreditforening, begaar man Uret mod Foreningen, og det saa meget mere i denne Tid, hvor vi jo ere i Færd med at knytte Begrebet „Laaneforening“ til Kreditforeninger eller Udlaansforeninger, der navnlig tilfigte at udlaane paa sekundær Prioritet.

Zeth-Gspenjen: Den højtærede Minister sagde, da han forrige Gang havde Ordet, at de to Vædringer, der ere stillede dels af et Mindretal i Udvalget, dels af det ærede Medlem for Køge (Alberti), gif i modsat Retning. Det kan man nok sige, men jeg tror for Resten ogsaa, man kan sige, at de udfylde hinanden, og naar jeg tager Ordet, er det nærmest for at anbefale det høje Ting, samtidig med at jeg slutter mig til det ærede Medlem for Væbeltoft (Wistoft) i hans Anbefaling af Mindretallets Forslag, at stemme for det af det ærede Medlem for Køge stillede Forslag. Jeg kan ikke se rettere, om ogsaa det ærede Medlem for Væbeltoft uvilkelede, end, at der vistnok ikke kan være Fare forbundet med at give den en noget højere Laanegrænse. Jeg mener, at det, der egentlig bestemmer en saadan Forenings Soliditet, er meget mere Maaden, hvorpaa den bliver administreret, og da der ved Siden af er sat saa temmelig strenge Bestemmelser sigtende til at faa Reservesonden hurtigt bragt op til en betydelig Størrelse, synes jeg, at man maa give den lige saa fri Hænder som andre Kreditforeninger til at gaa op med Laanesummen; hvis Foreningen ikke administreres saaledes, at den bliver solid,

komme Medlemmerne selv til at lide derunder. Det er ikke saaledes, at man altid bør gaa op til den bestemte Laanegrænse, men kun hvis det findes formaalstjenligt. Derimod vil jeg ganske vist sige, at jeg gerne i Udvalget vilde have haft et Forslag stillet om Navneforandring, samtidig med at man tillod at gaa højere op med Laanegrænsen, men da ingen andre Medlemmer vilde være med til at stille en saadan Vædring, stillede jeg den heller ikke. Da nu imidlertid det ærede Medlem for Køge har stillet en saadan Vædring, vil jeg slutte mig til den. Jeg tror, det er berettiget at sige, at samtidig med at man, som det ærede Medlem for Væbeltoft sagde, giver dem fri Hænder til selv at arrangere sig saa godt, de kunne, bør de ikke have Lov til at leve paa andre Foreningers Renomme og derved muligvis staae disse. Det Navn, det ærede Medlem har valgt, er muligvis ikke heldigt af Hensyn til de Forslag, der ligge for for Tiden, da det kunde forveksles med Navnet paa saadanne Foreninger, der laane i anden Prioritet, hvorved der vilde ske dem Uret, men det er jo muligt, at man kan finde et andet Navn inden 3dje Behandling, hvorved man kunde undgaa Forveksling enten med de bestaaende Kreditforeninger eller med de tilkommende Laaneforeninger, som særlig skulle laane i anden Prioritet. — Jeg kan ikke give det ærede Medlem for Køge Ret i den Motivering, som han syntes at tillægge nogen Vægt, at vi i dette Tilfælde skulde tage Hensyn til, hvorledes Landstinget behandler vore private Forslag i Almindelighed. Jeg tror ikke, vi have Ret dertil. Over for de Folk, som med Længsel vente paa en saadan Forening og muligvis kunde have godt af den, tror jeg ikke, vi have Lov dertil, vi bør ikke lade dem være Syndebukke for, hvad vi muligvis kunde have mod Landstinget.

Alberti: Sige over for den højtærede Minister maa jeg vedblivende fastholde, at disse Panter dog ere af ekstraordinær Natur. De Eksempler paa andre Kreditforeninger af lignende ekstraordinær Natur, som den højtærede Minister anførte, forekomme mig ikke at holde Stik, thi ved alle disse Kreditforeninger vare Panterne af væsentlig samme Væbsaffenhed som i Kreditforeninger i Almindelighed, nemlig enten Ejendomme til Beboelse eller Ejendomme anvendelige til Landbrug eller til Virksomheder, der staa i nær og naturlig Forbindelse dermed. Jeg kan derfor ikke se, at der gøres nogen som helst Uret mod Foreningen ved ikke at ville tillade den at leve og begynde at leve paa de gamle Kreditforeningers Renomme. Hvis